

ÜÇÜNCÜ EDİTÖRDEN (1999-2006)

Klinik Gelişim dergisinde oldukça uzun sayılabilecek bir zaman diliminde ki serüvenim 1996 yılında başladı. O yıllarda İstanbul Tabip Odasında Onur Kurulunda üyeydim. Klinik Gelişim dergisi yayın kurulundan ayrılacak olan arkadaşlarımdan Prof. Dr. Temel Yılmaz ve Prof. Dr. Nafiz Bilsel yayın kurulunda görev almamı teklif ettiklerinde bu teklifi hemen kabul ettim. Klinik Gelişim Dergisi, o yıllarda düzenli olarak yayın hayatını sürdüren, gerçek anlamda dergi sekreterliği ve hakemler kurulu olan sayılı dergilerden biriydi. Dergi yayın kurulu, değerlendirilmek üzere yollanan yazıların çokluğundan her hafta toplanmak zorundaydı. O dönem editörlük görevini sürdüren Prof. Dr. Hüsrev Hatemi, artık bu görevi çok uzun süre yaptığını ve ayrılmak istediğini söylediğinde hep birlikte yeni bir editör arama sürecimiz başladı. Prof. Dr. Orhan Ulutin'in bu görevi üstlenmesiyle yeni bir döneme girildi. Orhan hoca ile tanışıklığımız hematoloji alanındaki birlikteliğimiz ötesinde öğrencilik yıllarıma dayanırdı. Yıllar içinde bildiğim yenilikçi, cumhuriyetçi ve bilimsel kişiliğini ve bitmek tükenmez bilmeyen enerjisini Klinik Gelişim Dergisi içinde kullanmakta hiç tereddüt etmedi. Bu dönem içinde şimdiki başkanımız Prof. Dr. Özdemir Aktan, Prof. Dr. Süha Göksel, Prof. Dr. Burhan Ferhanoğlu, Prof. Dr. Günseli Kılınc ve Prof. Dr. Taner Gören ve daha sonraları Prof. Dr. Güher Direskeneli de yayın kuruluna katıldılar. Dergiye gelen yayın sayısı henüz haftalık toplantıları gerektirecek kadar fazlaydı, öyle ki Orhan hoca derleme niteliğindeki yazıları kabul etmeme eğilimini sürdürmede ısrarlı davranabiliyordu. Dergi biraz gecikmeler olsa da her ay düzenli olarak okuyucuya ulaşabiliyor ve her yıl yayın kurulunun belirlediği bir misafir editör başkanlığında özel sayılar çıkartılıyordu.

Derginin işlevlerini sürdürmesi, bizim her hafta toplanmamız, gelen yazıların derlenip toplantı günlerine hazırlanması, seçilen hakemlere yazıların yollanabilmesi, düzeltilen yazıların son kontrollerinin yapıp dizgiye yollanmasında sonuç olarak derginin basılmasındaki en önemli etkenin sevgili Bediz hanım (Suner) olduğunun altını önemle çizmek gerekiyor. Bediz Suner olmasaydı Klinik Gelişim dergisi bu yıllara kadar gelemezdi. Aramızdan vaktisiz ayrılışını yeni öğrendiğim Bediz Suner'e belki de gecikmiş teşekkür ve saygılarımı bu vesile ile olsun söylemek istedim. 1998 yılına geldiğimizde, doçentlik sınavlarında başarı ölçütlerinin yabancı dilde yayın yapan ve "impact factor" kat sayısı en az 1 üzerinde olan dergilerde yayın olarak değişmesiyle, ne yazık ki ana dilde kaliteli yayın önemini yitirmeye başladı. Dergiye gelen yayın sayısı hızla azaldı. Yayın kurulumuzun, ana dilde kaliteli yayını önemsetecek "En iyi araştırma yazısı ve yazarlarını seçtikleri bir kongreye gönderme ve/veya para ödülleri verme girişimleri de pek işe yaramadı. 1999 yılında Sayın Ulutin editörlüğü bıraktığında arkadaşlarım bu görevi beni getirdiler. Yayın kurulundan ayrılan üyeler yerine Prof. Dr. Cengiz Yağız ve Prof. Dr. Engin Oral katıldılar. Dergiye gelen yayın sayısı o kadar düşmüştü ki, önce derginin yılda 3 kez çıkarılmasına ve bunların ikisinin özel sayı olmasına karar verdik. Klinik gelişim dergisi için toplantılar önce 15 günde bir, sonralarında ise ayda bire düşmüştü. Daha sonra dergi formatını günlük pratikte hekimlerin önüne sıkça çıkan konularda öncelikle pratisyen ve uzman hekimleri hedef alan konulara yönlendirmeyi hedefledik. Burada ki amacımız konularında uzman olan hekimlerden günlük yaşamda önemli olan pratik bilgilerin sunulacağı sayıların hazırlanmasıydı. Bu bağlamda "Karaciğer Hastalıkları, Onkolojik hastalıklar, Transfüzyon, Erişkinde anemiler, Aşılama, Pediatrik Aciller, Erişkinde aciller, Nutrisyon, Kulak Burun ve Boğaz hastalıklarında aciller, Menopoz ve tedavisi, Çocuklarda romatizmal hastalıklar" sayıları yayımlandı. Bu sayıların geniş kitlelere dağıtılabilmesi için özen gösterildi ve sanırım bir ölçüde başarıya ulaştı. 2005 yılına geldiğimizde yıllar içinde çıkarabileceğimiz konular artık birbirini tekrarlamaya başladığından yeni atılımların gerektiğini düşündük. Bu konuda çeşitli dergilerde editörlük deneyimlerini bildiğimiz Prof. Dr. Ahmet Erözenci'nin deneyimlerinden yararlandık. Öncelikle derginin baskı formatına önemli değişiklikler getirildi. Bu yeni format ile Çocukta romatizmal hastalıklar sayısı yayımlandı. Dergi hala bu format çerçevesinde devam ediyor. Yönetim kuruluna önerilen diğer değişiklik ise derginin ilk yıllardaki gibi araştırma, olgu sunumu ve derleme türü yazıların kabul edileceği bir dergiye geri dönülmesi, farklı olarak editörler kurulunun mümkün olduğunca İstanbul'daki hemen her eğitim hastanesini kapsayacak şekilde genişletilmesi ve bu şekilde yayın akışının sağlanmasıydı. Bu görüşün yönetim kurulunca benimsenmesinden sonra oldukça uzun sayılabilecek görev sürem artık dolduğunu, Klinik Gelişim Dergisinin taze bir kana gereksinimi olduğunu düşünerek bu görevi bırakmak istediğimi bildirdim.

Bu görüşümde ne denli haklı olduğumu son yayınlanan sayıları gördüğümde daha iyi anladım. Klinik Gelişim Dergisinin 20 yılı aşan yayın yaşamını bugün ki düzeyinde sürdürüyor olması gelecek için umut verici. Yayın kurulundaki arkadaşlarıma başarılarının ve enerjilerinin devamını diliyorum. Uzunca süren görev sürem içinde unutulmaz katkıları ve derginin yayına hazırlanmasındaki büyük ancak okuyanlara görünmeyen katkıları nedeniyle Bediz Suner'i rahmetle anıyor. Daha sonraki yıllarda Bediz Hanım görevi bıraktıktan sonra beş yıl boyunca birlikte çalıştığımız ancak katkılarını ve heyecanını hiç unutmayacağım sevgili Fadime Oğuz'a candan teşekkür ediyorum.